

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.809 van 12 maart 2013
in de zaak A. 205.144/XIV-34.285**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
 Armoedebestrijding
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Antwerpsesteenweg 59 B
 alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

XXX
in eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijk
vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen
XXX
XXX
XXX
XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kurt De Cock
kantoor houdend te 9160 Lokeren
Durmelaan 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 6 juni 2012, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 80.254 van 26 april 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 8641 van 14 juni 2012 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verweester heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 januari 2013 om 10.30 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laurent Bracke, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Heidi De Cauwer, die loco advocaat Kurt De Cock verschijnt voor de verweerster, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verweerster dient op 12 augustus 2011 op basis van haar Nederlandse nationaliteit een aanvraag in tot het verkrijgen van een verklaring van inschrijving als werknemer of werkzoekende. Zij dient dezelfde dag namens haar vier minderjarige kinderen een aanvraag in tot het verkrijgen van een verklaring van inschrijving als bloedverwanten in neerdalende lijn in.

Op 13 december 2011 neemt de staatssecretaris voor Asiel, Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in hoofde van de verweerster een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. In hoofde van haar vier minderjarige kinderen neemt hij op 30 december 2011 telkens een beslissing tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten en een beslissing houdende bevel tot terugbrenging.

De verweerster stelt op 8 februari 2012 tegen die beslissingen een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. Tegen de beslissingen houdende bevel tot terugbrenging stelt zij tevens een vordering tot schorsing in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigt de bestreden beslissingen en verklaart de vordering tot schorsing zonder voorwerp met een arrest van 26 april 2012. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij werpt in een eerste middel de schending op van “de zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat door de gemachtigde van de federale staatssecretaris voor Asiel, Migratie, (...) Maatschappelijke Integratie (en Armoedebestrijding) dient nageleefd te worden” en van “het beginsel van de eenheid van rechtspraak”.

Zij citeert de punten 3.8 tot en met 3.10 van het bestreden arrest en voert aan dat de aanvankelijk bestreden beslissing volgens de eerste rechter “niet steunt op een deugdelijke feitenvergaring” en daarom in strijd met de zorgvuldigheidsplicht zou zijn. De verzoekende partij acht er zich echter niet toe verplicht de vreemdeling bijkomende stukken te vragen wanneer de door hem voorgelegde elementen niet volstaan om de aanvraag gegrond te verklaren. Dit overschrijdt de onderzoeksplicht die voortvloeit uit het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en de door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan dit beginsel gegeven ruime interpretatie kan niet worden aanvaard.

De verweerster heeft een aanvraag voor een verklaring van inschrijving als “werknemer of werkzoekende” ingediend en zij dient wat dat betreft alle nodige bewijsstukken voor te leggen. Zij heeft bij haar aanvraag arbeidsovereenkomsten gevoegd en loonfiches voor de maanden juni en juli 2011, op 14 september 2011 aangevuld met een loonfiche voor augustus 2011. Bij het onderzoek van die aanvraag heeft de verzoekende partij vastgesteld dat de verweerster sedert 30 november 2011 niet meer tewerkgesteld was

en dus geen verblijfsrecht als werknemer kon krijgen. Verder heeft de verzoekende partij vastgesteld dat de verweerster geen enkel stavingsstuk voor een verklaring van inschrijving als werkzoekende heeft voorgelegd. De verzoekende partij heeft volledigheidshalve vastgesteld dat de elementen van het administratief dossier niet toelaten te besluiten tot een reële kans op volwaardige tewerkstelling in de toekomst.

De verzoekende partij is van oordeel dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te dezen geen rekening heeft gehouden met de mogelijkheid van de verweerster om haar standpunt en bijkomende documenten voor te leggen. Bij het indienen van de aanvraag werd aan de verweerster gevraagd om binnen de drie maanden een aantal documenten voor te leggen. Ook zonder een afzonderlijk schriftelijk verzoek van de verzoekende partij kon de verweerster nadien bijkomende stukken over haar actuele toestand bijbrengen, vermits de beslissing over de aanvraag van 12 augustus 2011 pas op 13 december 2011 werd genomen.

Volgens de verzoekende partij komt het degene die een aanvraag indient toe om aan te tonen dat hij aan de gestelde voorwaarden voldoet en om, eventueel nadien, die aanvraag met alle nuttige documenten aan te vullen, temeer daar bleek dat de voorgelegde arbeidsovereenkomst van 15 juni 2011 al op 30 september 2011 werd beëindigd. De verzoekende partij laat gelden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de inhoud van het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden door te stellen dat zij vooraf bijkomende documenten over de actuele situatie aan de verweerster had moeten vragen, terwijl het zorgvuldigheidsplicht dergelijke plicht niet inhoudt.

De verzoekende partij acht eveneens het beginsel van de eenheid van rechtspraak geschonden omdat het bestreden arrest in strijd is met andere beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarin wordt gesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel niet inhoudt dat een bestuur alvorens een weigeringsbeslissing te nemen dit aan de vreemdeling kenbaar moet maken en hem de kans moet geven nieuwe overtuigingsstukken in te dienen.

Ten slotte was het volgens de verzoekende partij niet de bedoeling van de wetgever een bijkomende termijn voor het indienen van stukken te voorzien, vermits het daardoor onmogelijk zou worden om een beslissing binnen de wettelijke termijn van zes maanden te nemen.

5. In de memorie van antwoord stelt de verweerster dat de verzoekende partij geen rekening heeft gehouden met de argumenten die de verweerster had kunnen opwerpen indien zij daartoe de kans zou hebben gekregen. In de aanvankelijk bestreden beslissing wordt enkel gesteld dat de verweerster geen stavingsstukken als werkzoekende heeft neergelegd, doch zij heeft daartoe nooit de kans gekregen.

De verweerster sluit zich aan bij de motivering van het bestreden arrest en stelt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daarin geen te ruime invulling aan het zorgvuldigheidsbeginsel heeft gegeven. De verzoekende partij heeft de aanvankelijk bestreden beslissing genomen met een vooringenomenheid, uitgaande van een vroegere tewerkstelling en de afwijzing van een eerdere aanvraag. Die vooringenomenheid blijkt trouwens onterecht te zijn, vermits de verweerster na haar bevalling al op 25 mei 2012 een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur heeft getekend.

Een zorgvuldige overheid had de verweerster bij gebrek aan een bewijs van inschrijving als werkzoekende op de relevantie van dergelijk attest moeten wijzen en haar de kans moeten geven om dat stuk alsnog bij te brengen.

6. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekende partij het middel.

Beoordeling

7. Als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur is het zorgvuldigheidsbeginsel niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Wel kan de Raad van State als administratieve cassatierechter het middel onderzoeken waarin wordt opgeworpen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter bij de beoordeling van de aanvankelijk bestreden beslissing de inhoud van dat beginsel zou hebben geschonden, zonder dat de Raad van State zich daarbij echter in de plaats van de annulatierechter kan stellen om zelf te oordelen of het bestuur al dan niet zorgvuldig heeft gehandeld.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat een bestuur zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, met dien verstande echter dat de aanvrager van een vergunning

alle nuttige elementen moet aanbrengen om te bewijzen dat hij aan de voorwaarden voldoet om de gevraagde vergunning te krijgen.

Te dezen heeft de verweerster een aanvraag voor een verklaring van inschrijving “als werknemer of werkzoekende” ingediend. De verweerster is er aldus toe gehouden alle relevante gegevens bij te brengen om aan te tonen dat zij de gestelde voorwaarden vervult, hetzij als werknemer, hetzij als werkzoekende. Zij betwist overigens niet dat zij daartoe overeenkomstig artikel 50, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenbesluit) drie maanden de tijd kreeg vanaf het indienen van de aanvraag.

In het bestreden arrest wordt de huidige verweerster “globaal gevolgd” in haar betoog dat de huidige verzoekende partij is tekortgeschoten in de zorgvuldigheidsplicht door de zaak niet zorgvuldig te hebben onderzocht en door op geen enkel ogenblik rekening te hebben gehouden met de argumenten die de huidige verweerster had kunnen opwerpen indien zij daartoe de kans zou hebben gehad, meer bepaald wat betreft haar inschrijving als werkzoekende. Volgens het bestreden arrest kwam het de huidige verzoekende partij toe om aan de verweerster, die wel arbeidsovereenkomsten en loonfiches had ingediend, na het einde van de laatste tewerkstelling “de mogelijkheid te bieden dat zij nog werk zoekt” en moest de verzoekende partij de in artikel 50, § 2, 3°, a) en b) van het Vreemdelingenbesluit bedoelde stukken opvragen bij de verweerster.

Zoals de verzoekende partij terecht laat gelden, geeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daarmee een te ruime invulling aan het zorgvuldigheidsbeginsel. De verweerster heeft een aanvraag ingediend “als werknemer of werkzoekende” en zij was er dus toe gehouden aan te tonen dat zij aan de ene of de andere hoedanigheid voldeed om de gevraagde vergunning te krijgen. Indien haar actuele toestand wijzigde, kwam het aan de verweerster toe om daarvan het bewijs te leveren. Het blijkt niet, en de verweerster maakt ook niet aannemelijk, dat zij niet in de mogelijkheid was om de nodige stukken bij te brengen, noch dat zij niet moest weten dat zij die stukken moest bijbrengen. De verzoekende partij merkt terecht op dat de verweerster op 14 september 2011, op het ogenblik dat zij niet meer werknemer doch werkzoekende was, een loonfiche van de maand voordien heeft ingediend en dat zij zeker de gelegenheid had ook een bewijs van inschrijving als werkzoekende of andere dienstige stukken bij te brengen vermits de weigeringsbeslissing

uiteindelijk pas op 13 december 2011 werd genomen. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt niet in dat het bestuur er steeds toe gehouden is bijkomende stukken aan de betrokkene te vragen wanneer blijkt dat de door hem ingediende stukken niet meer actueel zijn en wanneer de betrokkene ook moet weten dat die stukken niet meer actueel zijn, vermits zij op zijn eigen toestand betrekking hebben. Waar de eerste rechter voorhoudt dat het bestuur in die omstandigheden toch bijkomende stukken aan de betrokkene moet vragen alvorens een beslissing te nemen, is de inhoud van het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. Het eerste middel is in die mate gegrond en die vaststelling volstaat voor de vernietiging van het bestreden arrest.

BESLISSING

- 1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 80.254 van 26 april 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**
- 2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.**
- 3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**
- 4. De verweerster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twaalf maart tweeduizend dertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen